

**Driewegen Ellewoutsdijk Ovezande
Zondag 25 mei 2014, bevestiging en intrede.**

ORGELSPEL

WOORD VAN WELKOM, door diaken Tonni Krijger

INTOCHTSPSALM VAN DE ZONDAG: Psalm 66: 3 en 5

BEMOEDIGING EN DREMPELGEBED

V Onze hulp is in de Naam van de HEER

G Die hemel en aarde gemaakt heeft.

V die mensen oproept om getuige te zijn van zijn bevrijdende macht.

G Geprezen zij zijn Naam!

V Heer, hoe vaak zijn wij op zoek naar eigen zin en samenhang in ons
zonder dat wij U daar in betrekken?

Hoezeer kan uw verlangen naar recht en barmhartigheid
overstemd raken door onze wil tot macht en zelfbehoud?

G Ontferm u , Heer!

V Maak zelf ruimte in ons hart en stem ons af op uw woord ten leven.

G Opdat wij lichtdragers leren zijn van uw liefde en belofte.

Amen!

ZINGEN: 'De vreugde voert ons naar dit huis' lied 280 vers 1, 2, 3, 6 en 7
 (Zo mogelijk staande)

INLEIDING OP DE BEVESTIGING

ZINGEN: 'Hij die gesproken heeft', Lied 362

GEBED

BELOFTE EN VERBINTENIS

CANTORIJ: 'Nada te turbe lied 900

AANVAARDING EN VERWELKOMING

CANTORIJ EN ALLEN ZINGEN: 'Gezonden door de Heer'
 lied 48 uit Glasgowbundel Iona

GROET

V Gods genade en vrede zij met u

G Ook met u zij de Heer

GEBED BIJ DE OPENING VAN HET WOORD

Barmhartige God,

door alle tijden heen bent U trouw geweest,

trouw in Uw liefde voor Uw schepping,

trouw in het inspireren van mensen

om op weg te gaan en te blijven met Uw Woord.

Schenk ons dan ook vandaag uw Woord en Uw Heilige Geest,

Kom schepper Geest, vernieuw ons,

vernieuw uw kerk, vernieuw uw schepping.

Door Jezus Christus, uw Zoon, de Levende, voor ons uit.

Amen.

BRIEFLEZING: 1 Petrus 3: 8 - 18

ZINGEN: 'In U zijn wij begrepen'

lied 351

EVANGELIELEZING: Johannes 16: 16 - 24

CANTORIJ ZINGT: 'Peruaans gloria'

VERKONDIGING

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

“Hou vol”.

Misschien zijn deze twee woordjes wel de kortst mogelijke samenvatting van zowel het 16^e hoofdstuk uit het Johannes – evangelie als de eerste Petrus brief.

“Hou vol”. Er is heel veel aan de hand, om jullie heen en in jullie zelf, in de kerk en in de wereld, waardoor je zou kunnen afhaken, los laten. Maar: “hou vol”.

De christenen waarvoor zowel Johannes als Petrus schreven, of

waarschijnlijk degenen die dat in hun naam deden, leven zo'n 50 tot 80 jaar

nadat de beweging van Jezus van Nazareth op gang is gekomen. Het eind van de eerste eeuw. Er is nog maar een enkele ooggetuige van die eerste jaren in leven. Stel je even voor: een tijdsperiode van 50 tot 80 jaar, dan zitten we vanuit onze tijd terug gerekend in de jaren dertig. Nog voor de tweede wereldoorlog. Behoorlijke afstand in tijd dus. En er is ook afstand in ruimte. Want leefde Jezus met zijn leerlingen helemaal binnen de grenzen van Israël en ook binnen de geloofstradities van Israël, de lezers, hoorders van het Johannesevangelie en van de brief van Petrus leven veelal honderden kilometers verderop: In Klein Azië, het huidige Turkije. En nog verder naar het westen. Steden van het Romeinse rijk. Het huidige Griekenland, Italië...

En die woorden "hou vol" waarmee ik, ik geef toe wellicht erg kort door de bocht, beide gedeeltes samenvat, hebben ze hard nodig. Want het geloof, de nieuw ontvangen ervaring wie God is, het inzicht, de beleving, dat Liefde en Licht daarbij voorop gaan, wordt inmiddels behoorlijk op de proef gesteld. En de verhalen over Jezus, over hoe hij leefde met zijn leerlingen, hoe hij zich in grenzeloze liefde overgaf, de verhalen over wat hij mensen leerde aan nieuwe inzichten over God, over geloven, over goed leven, het is al weer zo lang geleden. En de mensen, de samenleving om hen heen... in het beste geval worden ze getolereerd maar begrepen worden ze niet of nauwelijks. En ja meestal weten ze zelf ook niet goed uit te leggen waarom ze nou zo aangetrokken worden door deze nieuwe vorm van het joodse geloof waaraan ook niet Joden kunnen meedoen. Ze zijn maar met weinigen, groepjes van 10, 20 soms 30 mensen.... En er zijn ook zoveel andere benaderingen van leven en geloven om hen heen. Zou het allemaal wel waar zijn wat die apostelen zoals Petrus en Johannes en Paulus verkondigen? En waar zijn.... wat is waar zijn?.... als het waar is heeft het

dan ook betekenis? Voor hen?

En los daarvan, nou ja los, intussen lijkt het hen ook gaandeweg meer te gaan kosten. Ze worden er steeds vaker ook op aangekeken. Want ja, ze doen niet op alle onderdelen van de samenleving mee. Ze maken in bepaalde gevallen andere keuzes. En dat wordt hun soms kwalijk genomen. En daarbij loopt het ook wel eens echt uit de hand. Krijgen zij de schuld. Omdat ze de goden van het sociale en economische bestel niet langer dienen, zeggen anderen weer dat het hun schuld is dat dingen fout gaan.

En ze kennen de voorbeelden in de kring van familie en vrienden. Mensen die eerst meededen in de beweging van Jezus maar nu toch andere wegen zijn gegaan. En het gaat ze goed. Soms bekruipt hen wel eens de gedachte: waarom doen we dit eigenlijk?

En het mooie en ook wel ontroerende vind ik, dat als je deze teksten op je laat inwerken, dat afstand in tijd en ruimte weg lijken te vallen. Alsof het ook tegen ons hier vanmiddag gesproken wordt: Hou vol. Laat niet los. Het heeft betekenis. Jullie zijn met belangrijke dingen bezig. Hou vol. Je maakt deel uit van de beweging van Gods woord en Gods Geest die rusteloos de eeuwen door zoekt naar het goede voor mensen. Naar leven. Naar goed leven. Naar goed samen leven.

Ik weet niet hoe het jullie vergaat maar ik heb het gevoel dat we zo'n aanmoediging op zijn tijd best kunnen gebruiken. Niet dat er nou een gevoel van kommer en kwel overheerst bij mij als ik naar de kerk van deze dagen of naar mijn eigen geloven en leven kijk. Nee, er gebeuren mooie dingen. Nieuwe initiatieven. Of jarenlange liefdevolle trouw van mensen voor goede dingen.

En in ons vrije Nederland moeten we zeker ook niet te dramatisch doen dat we als christenen buiten gesloten, of sterker nog, onderdrukt zouden

worden. Wat dat betreft zijn er geloofsgemeenschappen in andere landen die de consequenties van het christelijk geloof veel sterker aan de lijve ervaren. Maar toch is er ook bij ons wel veel aan de hand waardoor we het “hou vol” en ook de verdere inhoud die meekomt goed kunnen gebruiken.

“Hou vol”. Hou vol met het meedoen in de eeuwenoude en wereldwijde beweging van Jezus en zijn verhaal van Gods nieuwe wereld. Het verhaal van Jezus dat hij niet alleen vertelde maar ook voorleefde. Een verhaal waarin het niet gaat om religie, om godsdienst, om kerk, om regeltjes, om cultuur als zodanig. Maar ten diepste om één ding: Om leven, om goed leven voor alle mensen. Om leven in Liefde, in Gods Liefde. Om vrede en vrijheid voor alle schepselen. Ten diepste om vrijheid van angst, om even in de woorden van de Four Freedoms van Roosevelt van gisteren te blijven. Het gaat in het verhaal van Jezus niet om godsdienst, niet om kerk, niet om tradities maar om angstvrij leven en samenleven in liefde van mensen. Toen, de eeuwen door en nu.

Zelf ben ik trouwens, om voor de gelegenheid van deze middag even een uitstapje te maken en velen van jullie weten dat inmiddels, zelf ben ik dol op tradities en cultuur en geschiedenis. Met veel genoegen hebben we vorige week tijdens het Kerkcafé hier Achter de Kerke gekeken naar de lijst van predikanten die sinds de reformatie verbonden zijn geweest aan deze gemeente. We hebben verhalen verteld. Van die beruchte moord in de pastorie van Driewegen op ds. Van der Velden bijvoorbeeld, in 1687. Voor wie het verhaal nog niet kent, door ds. De Clievert uit 's Heerenhoek die door jaloezie verblind werd omdat zijn collega zulke volle kerken trok. Laat je daarom Nada te turbe zingen, vroeg iemand me afgelopen week... Ja, cultuur en geschiedenis van een gebied en van de kerk is mooi en ik ben er een liefhebber van. Nog één dingetje: mooi vond ik het om te ontdekken

dat de allereerste predikant na de reformatie, die in 1582 door Driewegen en Ovezande beroepen werd een zekere Lieven Coene was.

Ja, Lieven Coene, zegt u natuurlijk, wie was dat? Ik had het ook niet direct paraat maar Lieven Coene was enkele jaren eerder ook de eerste predikant na de reformatie van Hoek, of preciezer van Vremdieke, het dorpje dat in 1600 verzwolgen is door de golven en toen op de Hoek van de twee dijken herbouwt is en de eenvoudige naam Den Oek kreeg. Dat is toch een opmerkelijke samenloop....

Het zou me niet verbazen dat collega Coene, als er toen al een tunnel geweest was, geprobeerd had om deze twee buurgemeentes tegelijkertijd te dienen...

Maar goed, dit even als kort historisch intermezzo vanwege de bijzondere gelegenheid. Terug naar het verhaal van Johannes en Petrus.

Zij vertellen het verhaal over Jezus en wat in hem op gang is gekomen als voorgoed begonnen begin van Gods betere wereld, zijn Koninkrijk.

“Hou vol”. Een oproep vol te houden die, alsof duizend jaar één dag is, ook vandaag aan ons klinkt. Doe mee in het verhaal van Jezus, een verhaal waarin het nogmaals niet gaat om godsdienst, om kerk, om eerbiedwaardige tradities als zodanig. Maar ten diepste om één ding: Om goed leven en samen leven voor alle mensen. Om leven in Liefde, in Gods liefde.

Als ik het goed versta en de signalen juist interpreteer is er momenteel door veel kerken en geloofsgemeenschappen heen een ontwikkeling op gang gekomen waarin het leerling zijn van Jezus, of het discipel zijn, het navolger zijn meer aandacht krijgt dan een aantal jaren geleden het geval was. En eerlijk gezegd is bij mijzelf dat bewustzijn ook gegroeid in de afgelopen jaren.

Het lijkt wel, zo proef ik, alsof in of misschien wel door de crisis waarin de kerk in Noord West Europa zich bevindt, steeds eenvoudiger en helderder toch weer in beeld komt waar het om gaat. Dat veel rim – ram van organisatie en cultuurtjes en regels van minder belang aan het worden zijn. Dat we behoorlijk wat ballast kwijt raken en dat door kerken heen, en zeker ook buiten de bestaande kerken om trouwens, mensen elkaar en de grote waarde van het evangelie ontdekken of herontdekken en serieus inzetten op het leerling zijn, het navolger zijn van Christus. Met verschillende accenten, maar dit is wel een belangrijke rode draad.

In enkele kerkbladen, zowel aan deze kant als aan d' overkant, misschien heeft u het gelezen, schreef ik laatst dat nog wel eens gezegd en gedacht wordt dat geloven steeds moeilijker aan het worden is.

En misschien is dat in een aantal opzichten ook zo, we kunnen de oproep om vol te houden goed gebruiken. Maar het tegenovergestelde is ook waar naar mijn gevoel: geloven wordt ook eenvoudiger. Velen herontdekken de kern. Het gaat in alle eenvoud om de liefde, om de eeuwige en onvoorwaardelijke liefde van God in Christus en hoe je die liefde in je eigen bestaan in- en uit ademt, communiceert, er van leeft en het zelf ook gestalte heeft. Met woord en daad, met gedrag en levenshouding.

Een leven in liefde. Eenvoudig leven. Waarbij ik trouwens zeker onderken dat een verandering van gedrag, van levensstijl, tot eenvoudig leven in liefde, juist ook tot de moeilijkste dingen van het mens-zijn behoort.

Wel eenvoudig maar nog niet zo makkelijk kun je zeggen.

Maar als het daar om gaat, om dat gedrag, om die levensstijl, ook dan vallen tijd en ruimte weg en klinkt met name de Petrus brief alsof hij aan ons geschreven is. Het gaat niet om ingewikkelde theologische verhandelingen. Om groots opgezette campagnes of slimme redeneringen waarmee het

gelijk van het christelijke geloof ten opzichte van andere geloven of andere levensbeschouwingen aangetoond wordt. Geen gehakketak.

Het gaat om de eenvoud van leven en geloven: Wees eensgezind, leef met elkaar, heb elkaar lief, wees barmhartig en bereid de minste te zijn.

Dat is de beweging die Jezus met zijn leven en met zijn leerweg op gang heeft gebracht. Als ruimte scheppende vernieuwing van de godsdienst, de dienst aan God. Als vormgeving van het goede leven, vormgeving van, deelhebben aan de nieuwe wereld, aan de betere wereld van God. Zijn Koninkrijk.

Vergeld geen kwaad met kwaad. En als je wordt uitgescholden? Scheld dan niet terug. Zegen juist, ofwel spreek goede woorden, bene-dicte, levenswoorden, opdat je ook zelf zegen ontvangt.

Doe dat, leef zo in navolging van Jezus Christus zegt de apostel, eer hem zo met heel je hart. En als iemand je vraagt waarop de hoop die blijkbaar in je is gebaseerd is, wees dán bereid je te verantwoorden.

Ik hoor er in: dring je verhaal, dring je geloof niet op aan anderen. Laat zien door je leven, door je gedrag en houding wat Christus betekent voor je. En valt dat op, wordt er naar gevraagd, vertel dan waarop het gebaseerd is. En als je dat doet, doe het dan zachtmoedig, met respect, ook als dat betekent dat het je wat kost, dat het je op een weg van lijden brengt. Denk dan aan Jezus, aan Christus, die je is voorgegaan op die weg. Een weg die lijden kende, overgave, maar die door alle dingen heen een weg van het leven werd. Want, zo schrijft de brief, naar het lichaam werd hij gedood maar naar de geest tot leven gewekt.

Zo wordt niet alleen aan de lezers en hoorders in de eerste eeuw maar ook aan ons een richting gewezen en hoop geboden.

Is er voor de kerk, ook in dit gebied toekomst?

Concreter: zullen er ook in de komende decennia in deze dorpen van de Zak van Zuid Beveland geloofsgemeenschappen blijven?

Jawel, als de richting van het leerling zijn van Jezus, het discipel schap opnieuw of voor het eerst gevonden wordt en vol gehouden wordt.

Hoe die geloofsgemeenschappen ofwel hoe die kerk er uit komt te zien?

Ik zou het niet precies weten al zie ik hier en daar, zo denk ik soms, nieuwe contouren ontstaan. En denk dan niet dat die kleine kerkjes hier in de Zak daarin achter lopen, of een voorbeeld zijn van hoe de kerk in Nederland op zijn laatste benen loopt, volgens mij is het eerder het tegenovergestelde: voorlopers, voorbodes van vormen van kerk – zijn van de eenentwintigste eeuw. Eigenlijk dus ook de vorm van het kerk-zijn in de eerste paar eeuwen. Groepjes van 10, 20, 30 mensen die elkaar vasthouden. Omdat ze weten dat ze op één of andere wonderlijke wijze vastgehouden worden.

Vastgehouden woorden door dat verhaal van Jezus, die, ja inderdaad, naar het lichaam gedood werd maar naar de geest tot leven gewekt en zo als Levende voor ons uitgaat.

Nogmaals, hoe die kerk van de eenentwintigste eeuw er in dit gebied precies uit gaat zien? Ik weet het niet. Maar wat ik wel weet is dat ik het met jullie hoop te gaan ontdekken. Met jullie en met anderen die door het verhaal van Jezus geraakt zijn of opnieuw of voor het eerst geraakt gaan worden. En dat ik me daarin met jullie wil laten verrassen, want hoe dan ook: het zal verder gaan. En wat ik ook weet is dat ik met jullie deze verhalen, waarin afstanden in tijd en ruimte wegvallen, wil blijven lezen en de liederen wil blijven zingen.

“Hou vol” spreekt het evangelie. Nog slechts een korte tijd. Mooi is dat, zeven keer klinkt het in het evangelie, slechts een korte tijd....

Hou vol schrijft de apostel. Want de Heer verliest de rechtvaardige niet uit het oog.

Laten we het, met Gods hulp, volhouden. Volhouden om te bidden. En volhouden om het goede te doen.

Amen

ORGELSPEL

ZINGEN: Hoor! Een woord om mee te leven

INZAMELING VAN DE GAVEN, hierbij zingen cantorij en allen
'Bless the Lord' (cantorij 3x, daarna allen)

DIENST VAN DE GEBEDEN

(Jaap de Graaf en Theanne Boer, leden liturgiewerkgroep)

Dankgebed – Voorbede – Stil gebed – Onze Vader

SLOTLIED: 'God, schenk ons de kracht' lied 418

WEGZENDING EN ZEGEN

De Genade van onze Heer Jezus Christus,
De Liefde van God de Vader
en de gemeenschap van de Heilige Geest,
Zij met u allen.

Allen:

